

POSTANOWIENIE

Dnia 7 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa A. M.
przeciwko Wspólnocie Mieszkaniowej [...] w W.
o uchylenie uchwały,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 7 czerwca 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 21 czerwca 2018 r., sygn. akt V ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) oddala wniosek powódki o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Tak ujęta instytucja tzw. przedsądu jest zgodna z normami konstytucyjnymi, a także ze sformułowanymi przez Radę Europy zaleceniami dopuszczającymi wprowadzenie środków eliminujących dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Pozwana Wspólnota Mieszkaniowa [...] w W. zarzuciła zaskarżonemu wyrokowi Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 21 czerwca 2018 r. naruszenie art. 6, 13 ust. 1, art. 17, 25 ust. 1 u.w.l., a wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadniła występowaniem w sprawie istotnych zagadnień prawnych, w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.:

- czy podjęcie przez wspólnotę mieszkaniową uchwały zobowiązującej wszystkich właścicieli - również tych, którzy nie dokonali cesji wierzytelności na wspólnotę mieszkaniową - do partycypowania w funduszu „celowym - sądowym” mieści się w zakresie zarządzania nieruchomością wspólną,

- czy uchwały wspólnoty mieszkaniowej określające sposób partycypowania w kosztach procesu mogą obejmować wszystkich właścicieli lokali, tj. również tych, którzy nie dokonali przelewu wierzytelności na wspólnotę mieszkaniową.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Powołanie się przez skarżącego na takie zagadnienie wymaga jego sformułowania oraz uzasadnienia występowania w sprawie (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 2003 r., II CK 324/03, z dnia 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05, z dnia 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07, z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05).

Istotne zagadnienie prawne nie występuje, jeżeli Sąd Najwyższy w określonej kwestii wyraził już pogląd, we wcześniejszym orzecznictwie, a nie zachodzą okoliczności uzasadniające zmianę tego poglądu. Trzeba przy tym pamiętać, że skarga kasacyjna wnoszona jest w konkretnej sprawie, w związku z czym stan faktyczny ustalony przez sądy *meriti*, wiążący Sąd Najwyższy w postępowaniu kasacyjnym (art. 398³ § 3 i art. 398¹³ § 2 k.p.c.), musi pozostawać w związku z przedstawionym przez skarżącego zagadnieniem prawnym i pozwalać na jego rozstrzygnięcie.

Zgodnie z ugruntowanym stanowiskiem Sądu Najwyższego, wspólnota mieszkaniowa nie ma legitymacji czynnej do dochodzenia roszczeń odszkodowawczych związanych z wadami fizycznymi nieruchomości wspólnej, chyba że właściciel lokalu przełał na nią te roszczenia (por. uchwały Sądu Najwyższego z dnia: 23 września 2004 r., III CZP 48/04, 21 grudnia 2007 r., III CZP 65/07, i 29 stycznia 2014 r. (składu siedmiu sędziów), III CZP 84/13). Obligowanie właściciela lokalu, którego roszczenia nie są przedmiotem powództwa do współfinansowania kosztów postępowania sądowego, narusza jego interes (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 19 stycznia 2016 r., I Aca 1463/15).

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Oddalając wniosek powódki o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego, Sąd Najwyższy kierował się tym, że powódka w odpowiedzi na skargę kasacyjną wносиła jedynie o oddalenie skargi kasacyjnej. Koszty odpowiedzi na skargę kasacyjną, w której nie wskazano odnoszących się przyczyn kasacyjnych (art. 398⁹ § 1 k.p.c.) argumentów uzasadniających odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, nie mogą być uznane – w razie odmowy przyjęcia skargi do rozpoznania – za koszty celowej obrony w rozumieniu art. 98 § 1 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 20 sierpnia 2014 r., II CSK 77/14, i 7 listopada 2018 r., V CSK 224/18).